

ИВАН ВАЗОВ НА ФАТМА

chitanka.info

Ей, Фатма, бял яшмак покрива
за жалост твоето лице,
но че си лепа и красива —
усеща моето сърце.

От мойте погледи неверни
ти крийш възшебни красоти,
но видя очи светли, черни,
в кои любов гори, блещи,
и вежди писани и вити,
клепачи дълги над очите,
един албастрен малък нос
и през яшмака ти труфила,
къде си гиздаво увила
коса блестяща като свила
и черна като абанос.

Кога по двора леко тичаш,
въз твоята глава и стан
яшмак и фередже навличаш
и в них закрита ти приличаш
на някой глупав истукан,
в кой толкоз хубости умират.
Уви! Това е ваш закон!
Не бива тебе да съзират
по-други очи; да допират
по-други ръце; само Он,
Он само, ах, благатък бива
да се насища и упива
със твоя лик... снага красива!...
Начесто, Фатмо, правиш ти
да падне твойто покривало
и гледам чудни красоти:
разкошни гърди, лице бяло,
та моето сърце заспало

*по-буйно фаща да тупти;
и като бързаш срамежливо
по-скоро пак да се явиш,
ти ме поглеждаш горделиво,
като че ще ми промълвиш:
„Гявурино! По-скоро виж!...“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.